

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

19.04.2022

Vår referanse: SAK-01448-V7H5

Deres referanse: 22/272-

Høring – Endringer i regelverket for inn- og utleie fra bemanningsforetak

1. Innledning

Norsk Journalistlag (NJ) er fagforeningen for alle som jobber med journalistikk eller bidrar til redaksjonelle produkter i norske medier. Medlemmer i NJ arbeider på grunnlag av retten til fri informasjon og hensynet til faglig integritet i samsvar med presseetikken. Vi skal ivareta medlemmenes journalistfaglige interesser og blant annet verne om yringsfriheten og den redaksjonelle uavhengigheten. NJ har i dag i overkant av 8200 medlemmer.

NJs medlemmer arbeider i liten grad i virksomheter som bruker innleie fra bemanningsforetak for å få utført redaksjonelt arbeid.

Vi har vel 500 medlemmer registrert som frilansere, og for noen av disse kan regelverket for entrepris være av betydning.

NJ har også medlemmer i produksjonsselskaper som leverer på kontrakt til TV-selskapene, og disse vil kunne berøres av grensdragningen mellom entrepris og innleie.

Et lite antall av NJs medlemmer befinner seg i en arbeidssituasjon der de er innleid fra virksomhet som ikke har til formål å drive utleie.

2. NJs syn på forslagene

NJ støtter de generelle tiltak som har til formål å hindre at bedriftene holder seg med en kjernestab som løpende suppleres ved bruk av innleie, midlertidig ansettelse eller spekulativ bruk av entrepris i stedet for direkteansettelse. Vi støtter de foreslåtte lovendringer. Vi anser dem for å være i samsvar med vårt syn på hva som er tjenlig for både våre medlemmer og den brede samfunnsinteresse, og anser dem egnet til å forebygge en uønsket utvikling i mediebransjen.

Til forslaget om endring av retten til fast ansettelse etter en viss tid (ny ordlyd i § 14-12 fjerde ledd), vil NJ særlig fremheve behovet for å hindre omgåelser der arbeidstakere planmessig, og uten reell begrunnelse i det underliggende arbeidskraftbehov, skiftes ut for å unngå rettsvirkningen av at den definerte terskel passerer. Det gjelder enten terskelen er to, tre eller fire år. Det bør blant annet skje ved at lovgiver korrigerer den lovforståelse som kom til uttrykk i LG-2014-57287

NJ imøteser gjennomgang av den tilsvarende regel også ved direkteansettelse, slik det bebudes med utgangspunkt i forslaget fra Fougner-utvalget (NOU 2021:9). Erfaringen er at særlig vikarer systematisk skiftes ut før den definerte terskel passerer, uten at dette verken har begrunnelse i vikarens kompetanse eller i redusert vikarbruk. Det er etter vårt syn et sterkt behov for å tydeliggjøre at utskifting av arbeidskraft uten annet dokumenterbart formål enn å hindre fast ansettelse i tråd med lovens hovedregel, er usaklig, og må kunne bedømmes som om den definerte terskel likevel er passert. Etter vårt syn bør arbeidsmiljøloven her gis tilsvarende innhold som Statsansatteloven, idet

vi viser til Prop.94 L (2016–2017) s. 115-116 der det presiseres at det er «usaklig å skifte ut en midlertidig ansatt som er vikar eller ansatt for å utføre arbeid av midlertidig karakter, med en annen midlertidig, dersom de midlertidige arbeidsoppgavene fortsetter. En slik utskifting vil kreve at vilkårene for oppsigelse eller avskjed er oppfylt. Man kan derfor ikke skifte ut en midlertidig i slike situasjoner for å hindre en midlertidig ansatt i å få lang nok ansettelsestid (tjenestetid) til å oppnå stillingsvern som fast ansatt».

Med vennlig hilsen
for Norsk Journalistlag

Dag Idar Tryggestad
Leder

Knut Skaslien
Advokat